

School en Leven

jg.12, nr.16, 15-12-1910

MOMENT-OPNAMEN

door NANNIE VAN WEHL.

VI.

Meneer is net drie jaar. Een zeer tener menneke, maar met groote, levendige, echt intelligente oogen.

Meneer is ook weer een zoon uit die, naar de nationaliteit gemengde huwelijken, die ik hier in Rotterdam zoo velen rondom mij heb. Alweer vader een Hollander, moeder geïmporteerd. Dit kind is echter geheel Duitsch opgevoed. Vaak en lang vertoeft hij bij zijn grootmama in Düsseldorf. Van daaruit hebben vader en moeder een autotocht van drie weken door Tyrol en Zwitserland ondernomen. Zaterdag 2 Juli keerden ze terug.

Kleine Kurt heeft zeer naar hen verlangd. Hij verheugt zich dol op wat ze mee zullen brengen: hij verheugt zich dol op de autotochtjes, die nu voor hem aan de beurt komen.

De telefoon heeft de nadering van den lieven Pap en Mamie al bericht, en Kurt wordt door die Groszmama op het bordes gebracht.

Daar nadert de auto, in volle vaart. Kurt danst en trappelt van ongeduld. Zijn armpjes strekt hij reeds uit.

Maar als de auto stil staat en de Pap en Mamie juichend uit zullen stijgen, staat Kurt en ook Groszmama gewoonweg beduusd, paf. Eén klomp vuile, grijze modder is de sierlijke auto, die door vele geteisterde streken heeft gereden. En Pap en Mamie, ze zijn donkerbruin gebrand!

Beduusd blijft Kurt staan. Doch als hij dan tot de overtuiging is gekomen, dat ze 't ondanks alles toch werkelijk zijn, stort hij zich vooruit, in Mamie's armen en roept met luide, schelle stem de treurmare uit, die Düsseldorf die week in rouw heeft gedompeld:

„Der Zeppelin ist ganz kaput!“